

Recensie: deWattman | Muziektheater De Kolonie MT

Muziektheatergezelschap DE KOLONIE MT – zoals blijkt uit het aanhangsel in de naam van het gezelschap – maakt muziektheater, en dit voor zowel volwassenen als kinderen. Een nieuw initiatief is dat de producent met thuisbasis Antwerpen (Berchem) jaarlijks een ‘straffe’ verteller de gelegenheid zal schenken een verhaal tot leven te brengen onder begeleiding van live uitgevoerde muziek. Acteur Vic De Wachter mocht de aftrap geven met de volwassene productie ‘deWattman’. Een verhaal dat gebaseerd is op waar gebeurde feiten en verder uitgewerkt werd door Erik Vlamincx. Om het genre duidelijk vooraf in beeld te brengen werd er aan de titel een lijntje toegevoegd met de welluidende woorden ‘hallucinant muziektheater’. Na het beleven van de premièrevoorstelling bleek dit statement er ‘boenk’ bovenop. ‘deWattman’ is zowel inhoudelijk alsook wat de live uitgevoerde muziek betreft, een heftig brok theater dat niemand onberoerd zal laten.

De insteek brengt de toeschouwer bij trambestuurder Leon Vermast. Deze krijgt op 10 mei 1940 een hem wat vreemde opdracht. Hij moet zijn ‘koers’ naar Hoboken onderbreken om stante pede richting Mortsel te ‘sporen’. De aansluitende opdracht aldaar is het ophalen van een omvangrijke groep psychiatrische patiënten die dakloos zijn geworden na een bombardement op hun gesticht. Plots zit zijn tram vol met ‘krawaten’ in witte ‘frakken’. De gebeurtenis die hem stommelings overkomt blijkt voor Leon meteen ook de ommezwaai voor zijn verdere leven. Het publiek ondergaat zowat eenzelfde gevoel wanneer de tweede verhaallijn in de voorstelling zich manifesteert. Met mondjesmaat verweeft het ene verhaal zich in het andere. Geen sinecure voor

de acteur van dienst die om de haverklap een sprong in de tijd dient te maken maar 'rasperformer' Vic De wachter weet er duidelijk raad mee en laat alles naadloos in elkaar smelten. De toeschouwer krijgt zo een ietwat raadselachtige historie aangereikt. Toch blijkt alles voldoende doorspekt te zijn met luchtige anekdoten. Deze zijn bij nader toezien noodzakelijk want het onderwerp is op zich niet bepaald opbeurend. Of laat ons beter nog het woord 'hard' gebruiken. De muziek helpt de acteur bovenmatig. Mysterieus waar nodig om vervolgens over te gaan in een ietwat luchtigere soundscape. Klankkunstenaar Bo Spaenc blijkt hiervoor de perfecte compositie uit de mouw te hebben geschud.

deWattman van de Kolonie is zo een dijk van een voorstelling geworden. Een monoloog met vlees aan die theatraal hoogstaand op de bühne is gezet.

(Swa Van de brul)

Gezien: ccBe (Cultuurcentrum Berchem)

Meer info productie & tickets: www.dekoloniert.be

Auteur: Swa Van de brul - foto © Bram_Vandevreire

Kort: De terminologie monoloog hoort bij deWattman niet thuis, 'multitheater' lijkt een beter omschrijving waarbij het toevoegsel 'hoogstaand' zeker niet mag of kan ontbreken. Allen het 'trammeke' op en naar deWattman...